

είδει φλογός και έφόνευε τον Ιεροσύλωσ άπτόμενον τής κιβωτού, πρέπει να θεωρηθῆ ως Λουγδουνική λάγνηρος, τής όποιας ή πλήρωσις έγένετο τῆ βοηθεία τών περίξ αυτής τοποθετημένων ιστών, έχόντων χρυσάσ αίχμας, αίτινες άπερρόφων τον ήλεκτρισμόν τής άτμοσφαιρας, και διά χρυσών άλύσεων μετέφερον αυτόν εν τῷ θαυματουργῷ ίερω, — εκτονε ή προσοχή τής έπιστήμης διέμεινε εν στραμμένη προς τὸ ενδιαφέρων τουτο ζήτημα.

Όμοια θαύματα συνέβησαν και εν τῷ ναῶ του Απολλωνος εν Δελφοίς. Ο Απολλων, διηγούνται, άπέκρουσε τούς λεηλατούντας Γαλάτας δι' άστραπτών. Μέχρι τουδε, καθ' όσον είνε γνωστόν, δέν ήγήθη είσέτι τὸ ζήτημα εάν έχη σχέσις τινά προς τουτο τὸ κατά τās τελευταίας άνασκαφάς εν Δελφοίς άνευρεθέν ανεξήγητον σύστημα τών στενῶν διαδρόμων κατά τὰ θεμέλια. Και εν τῆ αρχαιά Ιταλία σώζονται ίχνη προγενεστέρων ήλεκτρικῶν τεχνασμάτων. Νουμάς ο Πομπήιος, λέγουσιν, ότι έδίδαξεν εις τās Έστιάδας τήν τέχνην ν' αναφλέγωσι τήν θυσίαν δι' ήλεκτρισμού, ούτως ώστε τὸ ευσθεδές πληθος έπίστευσεν εις τήν άμυσον ένεργειαν τής ευμενῶς τήν θυσίαν προσδεχομένης θεότητος.

Ο Σέρβιος Τύλλιος, λαμβάνων κατά τι, ότι ήθελε νά δείξῃ τῷ λαῷ τον έρίγδουπον Δία «Jupiter elicius», τον θεόν τής άστραπῆς υπό τὸ σχῆμα κυανῆς φλογός, έφρονεύθη κατά τὸ πείραμα. Ο φυσικός Σβάιγερ, ως γνωστόν, προσπάθησε ν' άποδείξῃ, ότι εν τῆ αρχαιότητι υπήρχε και ήλεκτρικὸς τηλεγράφος, καθότι βέβαιον είνε περιπτώσεις άπιστευτῶς ταχείας μεταδόσεως είδήσεως. Εάν ή αρχαιότης πλειότερα έγνώριζε περι ήλεκτρισμού και μαγνητισμού άφ' ότι υποθέτομεν, βεβαίως ή Αίγυπτος, ως δηλοῦσι πολλὰ ενδείξεις, ήτο ή πατρίς και τής γνώσεως ταύτης, τής φυλαττομένης ως Ισραητικῶν μυστηρίων. Αφού πρό καιροῦ ήδη άνευρέθησαν εκεί συγκοινωνία διά συρμάτων από του ένδς ναοῦ μέχρι του άλλου, διά τās όποιας άκόμη δέν υπάρχει εξήγησις, εξηκριβώθη τουτο τουλάχιστον, ότι εντός τών τοιχωμάτων και πλῆσιον τών πυλώνων τών ναῶν, είχον τοποθετηθῆ άλεξικέραυνα εν σχήματι ύψηλῶν ιστών κεκαλυμμένων διά χαλκοῦ και κατά τήν αίχμην κεχρυσωμένων· αί άνευρεθεΐσαι επιγραφάι λέγουσι τουτο λεπτομερῶς εν τῆ ζωγραφικῇ γλώσσῃ τής ανατολῆς. Τὸ νέον τουτο γεγονός υποστηρίζει φυσικῶ τῷ λόγῳ ίσχυρῶς τὴν έρμηνειάν έκεινῃν τής κιβωτοῦ τής Διαθήκης, διότι ο Μωϋσῆς ήτο μεμνημένος εις πᾶσαν γνῶσιν τών Ιερέων, εξ ὧν προήλθε και παρ' ὧν έδιδάχθη όμοίως δέ λαμβάνουσι βᾶσιν αί άνωτέρω αναφερόμεναι άφηγήσεις τών συγγραφέων, αίτινες πᾶσαι τείνουσι ν' άποδείξωσιν ότι έγνώριζον εν τῆ αρχαιότητι νά συλλέγωσιν ήλεκτρισμόν. Πρέπει να περιμείνη τις εάν θά έλθωσιν εις επικουρίαν τής γνώσεως του Σβάιγερ και άλλα θετικά εύρήματα. Εΐδησις τις, ήτις πρό ολίγου καιροῦ ανεγράφη εις τον τύπον, ότι εις τās Ινδίας ανεκαλύφθη τηλεφωνική συγκοινωνία αρχαίων χρόνων μεταξύ δύο ναῶν άπεχόντων άλλήλων 1 1/2 χιλιομέτρων, δέν φαίνεται βᾶσιμος.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ
Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1895
Πλανῆται.

Ο Έρμης, φαίνεται τὸ έσπέρας εις τον δυτικὸν ὀρίζοντα, μετά τήν δύσιν του Ηλίου, και δύνει μίαν περίπου ὡραν μετ' αυτόν.

Η Αφροδίτη, εξακολουθεΐ ζωηρῶς λάμπουσα ως Έσπερος καθ' έσπέραν εις τον δυτικὸν ὀρίζοντα, εϋθὺς μετά τήν δύσιν του Ηλίου. Η λαμπρότης αυτής βαινει συνεχῶς αύξουσα· παρατηρουμένη δέ διά τηλεσκοπίου παρουσιάζει φάσιν άμφίνωτον (όποίαν ή Σελήνη τρεΐς ήμέρας μετά τὸ πρῶτον τέταρτον αυτής), τείνουσα προς τήν διχότομον (α' τέταρτον), ήν θέλει φθάσει τήν 3 Ιουλίου. Η Αφροδίτη δύνει ήδη τρεΐς και ήμίσειαν περίπου ὡρας μετά τον Ηλιον.

Ο Άρης, κείμενος άνωθεν του ζ των Διδύμων, και άσθενῶς λάμπων, δύνει τρεΐς περίπου ὡρας μετά τήν δύσιν.

Ο Ζεύς, προσεγγίζων βαθμηδόν προς τήν Αφροδίτην λάμπει μεταξύ του ε και του μ των Διδύμων. Τήν 6 Μαΐου ο Ζεύς θά έχῃ τήν έγυγατάτην από τής Αφροδίτης κυκλικήν αυτού απόστασιν, ίσην προς 2° 5', παρουσιάζων ούτω μετ' αυτής τότε ωραιότατον ζεύγος λαμπρῶν άστέρων κοσμοῦν τον δυτικὸν ήμῶν ουρανόν. Ο Ζεύς δύνει τέσσαρας περίπου ὡρας μετά τον Ηλιον.

Ο Κρόνος, περι τήν δύσιν του Ηλίου φαίνεται άνωθεν του ανατολικου ὀρίζοντος και δύνει τήν πρωίαν πρό τής ανατολῆς αυτού.

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Επιστημονικά, Ειδύσεις.

Τήν παρελθούσαν Παρασκευήν εν τῆ αίθούσῃ τών Φιλομύσων ο κ. Μάρκος Σιγάλας έδωκεν έσπερίδα άπαγγελίας. Πολλάκις μέχρι τουδε τὸ αθηναϊκόν κοινόν έλαβεν άφορμήν νά εκτιμήσῃ τήν τέχνην μετ' ης ο κ. Σιγάλας διερμηνεύει άπαγγέλλων ποιήματα και πεζά. Η τελευταία του έσπερις έστέφθη υπό πλήρους επιτυχίας· εν μέσῳ πυκνοῦ και ήλεκτου άκρατηρίου, ένθουσιωδῶς χειροκροτούντος, άπήγγειλε ποιήματα τών κ.κ. Σουρή, Δροσίην, Παλαμά, Στεφάνου, Αστέρη, Στρατήγη και εν εκτενές ανέκδοτον του μακαρίτου Παράσχου εις τὸ τέλος δέ άπειμμηθῆ επιτυχῶς τήν άπαγγελίαν τών κ.κ. Τρικούπη, Δηλιγιάννη, τής Κας Παρασκευοπούλου και του κ. Λεκατσά. Προσεχώ ο κ. Σιγάλας θά κάμῃ περιοδείαν καλλιτεχνικὴν ανά τās έπαρχίας και τὸ Έβρωτικόν, δίδων δείγματα τής τόσον εκτιμωμένης αυτού τέχνης.

Ένεκα άσθενείας—ως έδηλώσε διά τής «Νέας Έφημερίδος» — ο κ. Ιωάννης Καμπούρογλος ήρνήθη νά συντάξῃ και νάναγνώσῃ τήν έκθεσιν τής έπιτροπῆς των κριτῶν του Ρετινείου Δραματικου Άγῶνος. Ως εκ τουτου τὸ έργον του εισηγητοῦ ανέλαβεν ο εκ τών κριτῶν κ. Ε. Δ. Ροΐδης.

Έξεδόθη τὸ πρῶτον τεϋχος του άγγελθέντος «Δελτίου τής Έμπορικῆς και Βιομηχανικῆς Ακαδημίας». Μεταξύ τών πολλῶν και ποικίλων αυτού άρθρων: Νέα Στοιχεΐα, υπό Ο. Ρουσσόπουλου, Σηροτροφικά, υπό Γ. Κυριακοῦ, Όμιλοῦσιν οί κωφάλαλοι, υπό Π. Φέρπου κτλ. κτλ.

Διατρίβει εν Αθήναις ο νεαρός δούξ Έρρίκος του Μεκλεμβούργου Σβέριν, αδελφός του βασιλεύοντος μεγάλου δουκός.

Τήν π. Πέμπτην έτελέσθησαν εν Κερκίρα οί γάμοι του κ. Αγγέλου Γαλλινα του περιήγμου ύδατογράφου, μετά τής Δδος Αγγελικῆς Τοπάλη.

Οί μαθηταί τής εν Ουασιγκτωνί Ανωτέρας Ανατολικῆς Σχολῆς, ίδρυσαν μικράν έφημερίδα λιθογραφημένην, υπό τον τίτλον «Έβῶς Αστῆρ», ήτις χάριν εκγυμνάσεως συντάσσεται υπ' αυτόν εις τήν αρχαίαν έλληνικήν. Εις τὸ τελευταίον φυλλάδιον δημοσιεύεται και μικρόν σχεδιογράφημα άμάξης υπό τον τίτλον: «Ίπποσιδηροδρομική άμάξα εν Αθῆναις, μεμνημένη τῆ τών Αθηνῶν Έστία». Είνε αντίγραφον εκ τής εν τῷ 6' φυλλάδιῳ τής Εικον. Έστίας δημοσιευθεΐσης εικόνας του Ιανουαρίου.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'

(Ίδε προηγούμενον φύλλον).

31.— Π * * * * Σ
* * * * Ε * * *
* Ε * * *
* * * *
* *

Σ (τρίγωνον προς συμπλήρωσιν).

32.— Η φθορά είνε νόμος του κόσμου, και ή φοβερή δρακόντισσα δέν θενά χορτάσῃ, πρην τήν πλάσι καταπιῆ.

Νάποκατασταθῆ τὸ δίστιχον και νά εύρεθῆ ο ποιητής του.

33.— Ποίος εκ τών έλλήνων ποιητῶν ήγάπα περισσότερον άπ' όλα τὰ άνθη τήν γαλίαν;

34.— Νάποδειχθῆ μαθηματικῶς ότι εν ποτήριον πλήρες ίσοῦται με εν ποτήριον κενόν.

35.— ΗΝ
Ης (Έπεται συνέγεια)

κ. Π. Δ. Oxford Έλήθη, εύχαριστούμεν.— Σκοτεινήν Φαντασίαν Ένταϋθα. Θά συμπεριληφθῆ εις τās προσεγεις Ποιητικῆς Άπαρχῆς. — κ. Γ. Ι. Κ. Κωνηπολιτ. Ένεγράφη, φυλλάδια στέλλονται προς ύμᾶς. — κ. Σ. Α. Πειραιᾶ. Άδυνατούμεν νά το δημοσιεύσωμεν — κ. Γ. Α. Γ. Κέρκυραν. Είνε γραμμένον εις πολὺ ιδιωματικὴν γλώσσαν και δι' ημάς έπομένως άκατάλληλον. Ο σκοπός ενός καλλιτεχνικου έργου δέν είνε μόνον τὸ νάποδώσῃ πιστῶς τήν προφορὰν τουτου ή έκείνου του χωρίου. — κ. Γ. Κ. Σ. Πειραιᾶ. Αρχαίει και ποιητικίζει υπέρ τὸ δέον. — κ. Κ. Α. Ένταϋθα. Έλήθησαν, τινά θά χρησιμοποιηθοῦν. — Χειμῶνα, Ένταϋθα. Ξρατον, θά δημοσιευθῆ. — κ. Ι. Β. Γύθειον. Πολὺ εκτενές, αναλόγως του θεματος εις τὸ τέλος καταντᾶ πολυλογία. Έχει όμως έδώ κ' εκεί ωραία πράγματα. — Αψυγον, Πειραιᾶ. Όλα τὰ έχει, μόνον μέτρον δέν έχει. Θά σας γράψωμεν εις τήν πατριδα σας. — κ. Κ. Α. Βῶλον. Το «Φεγγάρι» θά δημοσιευθῆ. Τα δύο τελευταία μᾶς έράνησαν κάπως έλαττωματικά. — Κώσταν, Α λεξ άνδρεϊαν. Έλήθη. — κ. Σ. Ν. Αδριανουπολιν. Τα περισσότερα είνε γαλλικά· στείλατέ μας και τίποτε έλληνικά. — κ. Αντ. Ι Ένταϋθα. Πολὺ στρουφόν και τὸ γράψιμον και τὸ ύφος· εκοπιάσαμεν πολὺ νά τὸ αναγνώσωμεν. Διατί νά κοπιᾶσων τόσον και οί άναγνώσταί μας;

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—844.

